

Niels Bruynseels met Gancia de Muze en groom Jana Bannister.

Achter de staldeur van... Gancia de Muze

Een diva met uitzonderlijk talent

We starten het nieuwe jaar met enkele nieuwe reeksen. Met 'Achter de staldeur van' nemen we een kijkje in de stal van een topper. Gancia de Muze mag de spits afbijten. In het volgende nummer hebben we het over Grand Cru vd Rozenberg, de EquiTime Awardwinnaar 2016.

BONHEIDEN – Gancia de Muze poseert gewillig voor fotograaf Dirk Caremans. Stokstijf staat de merrie, de blik gefixeerd op enkele paarden in de verte. “Het is een echte diva”, weet groom Jana Bannister. “Het is alsof ze een zesde zintuig heeft voor fotograferen. Ze houdt gewoon van aandacht.” Niels Bruynseels grijnst: “Van aandacht wel, van mensen niet. Tenminste, als ze geen band heeft met die mensen.”

Bruynseels heeft Gancia De Muze nu bijna anderhalf jaar op stal. “Ik denk dat het toch een klein jaar geduurd heeft vooraleer de klik er was en we weten wat we aan elkaar hebben. Maar nu ken ik haar door en door en hebben we onze vaste

wedstrijdroutine.”

Een bijzondere routine, zo blijkt. “Gancia moet je zo weinig mogelijk uit haar gewone doen halen”, weet ook groom Bannister. “Op concours proberen we alle drukte te mijden. Ik sta vaak om vijf uur op om haar om zes uur toch maar te kunnen longeren, ver van alle drukte. En als ik haar klaarmaak voor de proef, dan hou ik mensen liefst zo ver mogelijk uit haar buurt.” Bruynseels gaat de merrie altijd zelf uit de box halen. “Ik heb een vaste routine met haar op concours. “Achtien combinaties voor ik de ring binnen moet, komt ze onder het zadel. We blijven stappen tot twaalf paarden voor mijn beurt. Dan ga ik rustig draven en is het gewoon zaak om de rust te bewaren en haar onder controle te houden. Zeven tot acht combinaties voor het onze beurt is, gaan we galopperen. Dan spring ik drie keer een steilsprong. Als er nog zes combinaties voor ons zijn dan nemen we drie tot vier keer de oxer. Dan nog even stappen, nog één sprongetje en dan binnen. Dat is de routine die werkt voor haar. Thuis springen we nooit.” Zo rustig als Gancia bij Bruynseels op stal

is, zo druk kan ze zijn op wedstrijd. “Met haar is het gewoon zaak haar rustig te houden, haar zo weinig als mogelijk uit de routine te halen. Ze weet het gewoon als het er om te doen is. In de ring moet je haar nooit aanporren, ik denk niet dat ze ooit zou kunnen weigeren op een hindernis, ze trekt je naar de hindernis.”

Bruynseels is zo goed als de enige die de merrie rijden mag. Aanvankelijk leek ze de opvolger van Domingo (v. Thunder van de Zuuthoeve) te zullen worden. Een paard voor de speedproeven, maar Gancia toonde al gauw dat ze meer in haar mars heeft. “Een paard voor de speedproeven: no way. Dat wist ik al na enkele weken”, getuigt ook Jana. “Ze heeft iets speciaals, ze is speciaal. Dat maakt haar ook zo bijzonder. Op concours heeft ze erg veel stress en moet ik trucjes verzinnen om haar toch maar voldoende te doen eten. Appelsap over het voer gieten bijvoorbeeld, of eens een mash maken, wat we thuis bijna nooit doen. Alles bij haar is er op gericht om haar zo weinig mogelijk uit haar comfortzone te halen. Ze weet dat ze mooi is en ze geniet van de aandacht, maar op me-

zelf en Niels na laat ze eigenlijk niemand erg dicht tot haar toe.”

Gancia is dus een paard met een handleiding. “Het is het soort paard dat alleen maar tot dit niveau kon doorgroeien door op het juiste moment bij de juiste mensen terecht te komen. Cas heeft dat ook, dat bijzondere, maar op een andere manier. Het zijn twee paarden die net zo goed als vier- of vijfjarige een onvoldoende hadden kunnen krijgen op stal en dan nu 1.30 zouden springen. Een paard moet gewoon ook het geluk hebben bij een ruiter terecht te komen waarmee die klik er komt en het talent naar boven komt.”

Gancia werd, vooraleer ze bij Bruynseels terecht kwam, door Wilm Vermeir gereden. Bruynseels zelf kreeg in het verleden al ontelbaar veel talenten onder het zadel, maar, eens op niveau, vertrokken die doorgaans uit de stallen in Bonheiden en was het voor Bruynseels even terug naar af. “Vroeger zeiden mensen wel eens, Bruynseels kan alleen van die grote boten rijden, hij kan niet snel zijn... Maar ik kreeg heel vaak dat type paard onder het zadel. Cas en ook Gancia zijn anders. Ik heb ook het geluk gehad veel verschillende paarden te hebben gereden: het is de ruiter die zich moet aanpassen aan het paard en niet omgekeerd. Dat lukt en daarom staan we nu waar we staan. Ik ben gevormd door de paarden die ik gereden heb.”

Maar niet alleen daardoor, want Bruynseels is een perfectionist. “In Bazel kreeg ik met Gancia in één van de eerste proeven een fout. Die video heb ik nadien wel vier of vijf keer bekeken, op zoek naar het waarom. Op topconcours zijn de meeste deelnemers echte paardenmensen, maar op het niveau daar vlak onder hoor ik wel eens ‘dienen bok’, en ‘alweer vier strafpunten’. Dan denk ik, ga toch eens op zoek naar het waarom. Als ik vast zit, is mijn vader mijn eerste hulplijn, of Dirk Demeersman. En ik heb een paar goeie vrienden, zoals Nick Vrins, die weten zaken wel eens in perspectief te plaatsen. Dirk ziet echt alles, alle proeven bedoel ik. Dan belt die je midden een concours op: ‘zeg jongen, wil je niet winnen misschien’ Dat doet me wel nadenken dan.”

Het bracht Bruynseels op een keerpunt nadat hij onder meer dankzij de toppers uit zijn wedstrijdstal wist door te stoten naar de top dertig van de wereld. Een select gezelschap waarin al jaren dezelfde namen voorkomen. “Dat is geen toeval. De toppers zijn allemaal echte paardenmensen, dat merk je aan alles.”

Een top dertig waar verder ook de broertjes Philippaerts, Gregory Wathelet en Jérôme Guéry deel van uitmaken. “Vijf Belgen in de top dertig van de wereld. Dat is toch onwaarschijnlijk?”

En toch donderden de Belgen vorig jaar uit de top van de Furusiyya Nations Cup. “Dat had nooit moeten gebeuren. We moeten niet zeuren, er zijn verkeerde keuzes gemaakt. Volgend jaar moeten we terug naar die top. Als alle Belgische toppers zich voluit engageren voor twee landenwedstrijden, dan moet dat lukken. Het zijn vier resultaten die tellen. We kunnen probleemloos twee topteams vormen, als elk team zich focust op twee wedstrijden, moet het lukken.” Dat Bruynseels dat engagement wil opnemen, staat als een paal boven water. “En ik heb het gevoel dat alle neuzen nu in dezelfde richting staan. Ook als dat betekent dat we bijvoorbeeld een paar concours uit de Global Champions Tour of een lucratieve vijfsterren in pakweg Shangai aan ons voorbij moeten laten gaan. Maar vergeet niet, de Furusiyya Nations Cup, dat zijn wedstrijden zoals Aken, La Baule. Samen met Calgary zijn dat de klassiekers in onze sport. De Parijs-Roubaix en de Ronde van Vlaanderen van de springsport. Daar kunnen springen, dat geeft gewoon een kick.”

Dat het straks geen makkelijke keuze wordt voor sommigen om pakweg Antwerpen, Valkenswaard, Parijs of Doha te laten schieten voor Drammen of Sopot is evenwel duidelijk. “Reken maar na, als je de landenwedstrijd in Drammen wint dan mag je ongeveer 8.000 euro verdelen onder het team. Dan ben je misschien net uit de kosten, terwijl je net zo goed kon gaan springen op een concours waar er drie proeven van 50.000 euro, één of twee proeven van 100.000 euro zijn en een grote prijs met plus minus 300.000 euro.” Dankzij Gancia de Muze en Cas wist ook Bruynseels de poort naar die rijkelijk gedoteerde wedstrijden open te wrikken. “Ik sta op een keerpunt. Daar is hier ten huize Bruynseels de voorbije weken al vaak over gediscussieerd. Moeten we twee teams vormen en reis ik de wereld rond, met het vliegtuig van het ene concours naar het andere? Ik heb ook kinderen, en ik ga net zo graag een concours hier in de buurt springen met wat jonge paarden. Ik rij gewoon graag. De keuze voor de absolute top- en wedstrijdssport vraagt ook een serieuze investering. Maar, ik sta waar ik sta. Misschien moet ik niets veranderen en zien we wel waar het schip straks strandt”.

Gancia de Muze (° 2006)

Houdt van: aandacht en jumping

Heeft een broertje de dood aan: dekens opleggen en mensen die ze niet kent

Beste buur: Cas de Liberte is op stal haar vaste overbuur. Naast haar in de box staat altijd Israël van de Dennehoeve (v. Thunder van de Zuuthoeve)

Haar groom: Jana Bannister: “Gancia is een diva. Ze houdt van aandacht en als er foto’s van haar genomen worden, dan staat ze echt te poseren.”

Het doopzeel van Gancia de Muze:

Fokker: Perry De Winter, Haasdonk

Eigenaar: Erna Vaes en Krystle Wiehem

Vader: Malito de Reves (v. Cumano)

Moeder: Barones (v. Nimmerdor)

In de familie:

Freluche de Muze (v. Vigo d’Arsouilles) is een halfzus, zij sprong internationaal met Trevor Coyle. *Homer de Muze* (v. Nabab de Reve) is een halfbroer die internationaal springt met Sabrina Van Rijswijk. *Gemini* (v. Indoctro) springt internationaal met Shady Ghayeb. *Ziness* (v. Guidam) springt internationaal met Bhaskar Dasgupta. *Washington* (v. Calvados) springt internationaal met Artur Bagdasaryan

Palmares:

2016:

- Winnaar Grote Prijs Bazel (CSI 5*)
- Winnaar Grote Prijs Helsinki (CSI 5*)
- Winnaar Grote Prijs Bonheiden (CSI 3*)
- Winnaar 1.50 Genève
- Winnaar 1.50 Maastricht
- Winnaar 1.50 Wolvertem

Een dag op stal:

- 6 uur ontbijt
- In de voormiddag bij goed weer een uurtje weidegang
- 12 uur voeren
- In de namiddag werken aan de longe of plat werk onder het zadel
- 17 uur maaltijd en hooi
- Een laatste check in de loop van de avond

Een dag op concours:

- Zoveel mogelijk dezelfde regelmaat, maar omdat ze niet van drukte houdt, wordt ze vaak al om 6 uur ‘s ochtends gelongeerd, weg van alle drukte
- In de namiddag meestal een kwartiertje aan de hand stappen, liefst buiten de hallen
- Voor de wedstrijd een half uurtje onder het massagedeken
- Een uur voor de proef invlechten en daarna de vaste wedstrijdrouetine